U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **D. Q. V.,** zastoupeného Mgr. Pavlem Letáčkem, advokátem se sídlem Praha 2, Náměstí Míru 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. 29 Az 5/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2005, č.j. OAM-1447/VL-07-05-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 2006, č. j. 29 Az 5/2005 – 42,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále též „Krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 9. 2005, č.j. OAM-1447/VL-07-05-2005. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V podání napadajícím rozhodnutí žalovaného žalobce pouze uvedl, že v předcházejícím řízení o udělení azylu v České republice byl zkrácen na svých právech, a proto napadá předmětné rozhodnutí v plném rozsahu. Parafrázoval některá ustanovení zákona č. 71/1976 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), která měla být žalovaným správním orgánem porušena. Pokud jde o skutkové důvody, na jejichž základě tvrdí porušení zákona, odkázal na spisový materiál, který se vztahuje k jeho žádosti o udělení azylu.

Krajský soud v Hradci Králové předmětnou žalobu jako nedůvodnou rozsudkem zamítl. Po zhodnocení všech důkazů dospěl k závěru, že v řízení před žalovaným nedošlo k žádnému porušení ustanovení správního řádu, skutková zjištění, z nichž rozhodnutí žalovaného vycházelo, byla dostatečná a právní závěr žalovaného vyjádřený v rozhodnutí je v souladu se zákonem. Ze správního spisu je zcela patrné, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádnou skutečnost, která by mohla správní orgán vést k závěru, že v dané věci jsou dány podmínky pro udělení azylu z důvodů taxativně upravených v ust. § 12 zákona o azylu.

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové napadl žalobce včas podanou kasační stížností, ve které argumentuje důvody dle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), tedy z důvodu nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení otázky soudem v předcházejícím řízení, a nepřezkoumatelnosti z nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž tato vada mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nesprávné posouzení právní otázky Krajským soudem stěžovatel shledává ve vztahu k neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a současně namítá, že žalovaný řádně neodůvodnil své rozhodnutí ve vztahu k výroku o neudělení humanitárního azylu, tj. z jakého důvodu žalovaný správní uvážení nevyužil a ustanovení § 14 cit. zákona v posuzované věci neaplikoval. Stěžovatel dále požádal o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost podané kasační stížnosti. Uvedl, že posoudil žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou a nebyl proto povinen ji zkoumat – v souladu se zákonem – podle podmínek ust. § 14 zákona o azylu, neboť pro rozhodování o udělení azylu z důvodů předvídaných v ust. § 14 cit. zákona je určující závěr o existenci důvodů pro udělení azylu podle § 12 cit. zákona. Naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 cit. zákona vylučuje posouzení žádosti podle § 12 cit. zákona. Proto navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost nebo její zamítnutí pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost z následujících důvodů.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V podané kasační stížnosti se stěžovatel dovolává pochybení správního orgánu spočívajícího v tom, že se žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí otázkou neudělení azylu z humanitárních důvodů dle ust. § 14 zákona o azylu nijak nezabýval, a proto žalobce nevěděl, z jakého důvodu v jeho případě nejsou dány důvody pro využití tohoto právního institutu. V důsledku absence takového odůvodnění považuje žalobce rozhodnutí žalovaného za vadné a nezákonné. Z předloženého soudního spisu ve věci však plyne, že v rámci řízení o žalobě u Krajského soudu citované skutečnosti žalobce nenamítal. V žalobě konkrétní tvrzení zpochybňující rozhodnutí žalovaného ve smyslu ust. § 14 cit. zákona uvedena nebyla, neboť stěžovatel pouze označil obecně formulovaná ustanovení správního řádu, která měl žalovaný v řízení či rozhodnutí porušit.

Stěžovatel až nyní v kasační stížnosti opírá důvod, pro který mělo být rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušeno, o nedostatečně zjištěný skutkový stav ohledně využití možnosti udělení humanitárního azylu a absenci odůvodnění jeho neudělení, který však

neuplatnil v řízení před Krajským soudem, ač je zřejmé, že tak učinit mohl. V řízení o kasační stížnosti nelze uplatnit důvod pro udělení azylu dosud neuplatněný, pokud stěžovatel měl možnost k jeho uplatnění v soudním řízení. Opírá-li se kasační stížnost výhradně o nové důvody popírající správnost právního závěru o neexistenci důvodu pro udělení azylu, jde o důvody kasační stížnosti, který jsou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustné, neboť je stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí je přezkoumáváno, ač tak učinit mohl. Jelikož kasační stížnost stěžovatele neobsahuje žádný jiný stížnostní důvod, je podle citovaného ustanovení nepřípustná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se soud nezabýval, neboť podle § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném ode dne 13. 10. 2005 má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu